

faktiske Ting, det ærede Medlem som Rigsdagsmand havde lettere Adgang til at gøre sig bekendt med end ved at læse det i en engelsk Afhandling. Der er f. Eks. Statistisk Aarbog, der udkommer i Slutningen af hvert Aar, der vil han kunne finde en Del af de Oplysninger, han nævnede. Der er Statsregnskaberne, Finansloven o. s. v., hvor han kunde finde det. Der staar i denne Afhandling en Skildring af vort Lands finansielle Stilling i Øjeblikket og nogle ganske faa Tal, og det var en venlig og høflig Skildring. Det viser naturligvis, at der fra Gesandtskaberne her i Byen udsendes den Slags Beretninger til de vedkommende Regeringer. Men det har neppe vakt stor Opsigt. Jeg begriber ikke, hvorfor det ærede Medlem læste det op her i Tinget. Det har ikke Interesse for nogen anden end det ærede Medlem, men saa kunde han lige saa godt have foretaget denne Læsning hjemme i Stedet for at henlægge sin Læsning her til Tinget.

Det ærede Medlem sagde, at vi vare gaaede udenom Bankerne sidste Gang vi stiftede Laan. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, gjorde han sig til Talsmand for Bankerne. Bankerne ere nu ikke noget Begreb, som man kan tage over en Bank, om jeg saa maa sige. Der er Banker og Banker, her i Verden ere ikke alle Banker ligestillede. Jeg har i det andet Ting berørt Nationalbankens Forhold, og jeg har derom sagt nogle Ord, som jeg staar ved, og de gik ud fra den Betragtning, at Nationalbanken ikke i Øjeblikket gør Landet de Tjenester, som man kunde ønske, at en saa stor Bank skulde gøre. Og hvad de andre Banker angaar, maa jeg sige, at der naturligvis er Forskel paa dem. Nogle arbejde paa mere solid Maade end andre, men det anser jeg ogsaa for urimeligt at komme ind paa her i Tinget. Alligevel har jeg den Fornemmelse, at i alt Fald visse Banker ikke ere saa ansete, at Medlemmer her i Tinget ere i den Grad begejstrede for disse Banker, at det ærede Medlem staar sig ved at føre dem frem i Diskussionen. I det Udvalg, hvor Bankkomiteens Opløsning forhandlede, fandt jeg hos alle Partier et Udtryk for, at man meget vel vilde kunne tænke sig en ret haardhændet Kritik af disse Banker. Og hvis Regeringen har forsøgt eller er kommen til at stifte et Laan, ikke ved Hjælp af københavnske Banker, men ved Hjælp af andre Pengeinstitutter, maa jeg dertil sige, at vistnok ingen i dette Ting i og for sig vil bebrejde Regeringen det, hvis Laanet ikke er blevet dyrere ved denne

Lejlighed, og det vil jeg paa det bestemteste benægte, at Laanet blev.

Jeg synes, at jeg skylder det ærede Medlem, der er saa stærk i at spørge og i den Henseende adskiller sig fra artige Børn, der som bekendt ikke spørge, noget Svar. For Resten kan jeg dog ikke mene, at en Minister er forpligtet til at svare paa alting, og jeg erkender, at jeg ikke anser mig forpligtet til at svare paa de meget indgaaende Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig med Hensyn til visse Forhold ved Laanene. Men hvis altsaa det ærede Medlem har Ret i, at den Opfattelse, jeg har af, hvorledes Finanserne i Øjeblikket skulle styres, er forkastelig, vil jeg raade det ærede Medlem til at udtrykke dette tydeligt og klart, det skal jeg straks komme tilbage til. Naar man spørger om, hvorvidt det er det rette Øjeblik under den nuværende finansielle Situation at gaa til et stort Laan, kunde jeg meget godt tænke mig, at Danmark kunde faa et godt og heldigt Laan i Øjeblikket, men det kunde dog være rigtigt, at vi ikke her i Salen skreg alt for meget op om Laan paa Laan — det er jo ikke de Folk, der stadig gaa om i Byen og sige, at de ville laane, som man helst vil laane til, og som faa Laanet billigst, og det vilde sikkert være allerheldigst for Landet, om man kunde trække sig tilbage i sig selv, søge sine egne Hjælpekilder og hjælpe sig med dem.

Det ærede Medlem henviste til nye Skatter. Derom vil jeg sige, at dersom der efter Valget kommer en Regering, der ikke som denne Regering ønsker, at man skal gaa mod Forsvarslovene og derved formindske Udgifterne, men hvis Formaal blandt andet er at gennemføre Forsvarslovene, og det maa enhver kommende Regerings Formaal være, selv om den var en socialdemokratisk, naar den ikke har Flerthal her i Salen for noget andet, thi Lov er Lov — jeg vil tillade mig at citere disse forslidte Ord, da jeg hører, at de ere citerede i Dag mange Gange, medens jeg var oppe i Landstinget, og jeg dog nu ogsaa selv maa have Tilladelse til at bruge dem —, er jeg tilbøjelig til at tro, at den maa søge nye Indtægter. I hvilket Omfang og af hvilken Art ved jeg ikke, og det er jeg heller ikke forpligtet til at udtale mig om. Men det er muligt, at man maa til det, hvis da ikke Forholdene skulde bedre sig meget i indeværende Aar. Jeg kan altsaa godt forstaa, at hvis Forsvarslovene skulle gennemføres, saaledes som de i Øjeblikket ere, maa der nye Skatter til. Af hvad